

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (apelāciju palāta)
2014. gada 22. maijā

Lieta T-406/12 P

BG
pret
Eiropas Ombudu

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Disciplinārie pasākumi — Sodīšana ar atstādināšanu no amata bez pensijas tiesību zaudēšanas — Pirmstiesas izmeklēšana, kas ir izskatīšanā valsts tiesā brīdī, kad tiek pieņemts lēmums par atstādināšanu no amata — Vienlīdzīga attieksme — Aizliegums atlaist no darba grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā

Priekšmets Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2012. gada 17. jūlija spriedumu *BG/Ombuds* (F-54/11, Krājumā vēl nav publicēts), kurā lūgts atcelt šo spriedumu

Nolēmums Apelācijas sūdzību noraidīt. *BG* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tos, kas šajā instancē radušies Eiropas Ombudam.

Kopsavilkums

1. Ierēdņu celta prasība — Iepriekšēja administratīva sūdzība — Sūdzības un prasības savstarpēja atbilstība — Priekšmeta un pamata identiskums — Pamati un argumenti, kas nav iekļauti sūdzībā, bet kas ar to ir cieši saistīti — Pieņemamība — Pamats par iekšējo vai ārējo tiesiskumu — Nosacījums, kas nav pietiekams atzīšanai par pieņemamu (Civildienesta noteikumu 90. un 91. pants)

2. Ierēdņu celta prasība — Iepriekšēja administratīva sūdzība — Sūdzības un prasības savstarpēja atbilstība — Priekšmeta un pamata identiskums — Pamati un argumenti, kas nav iekļauti sūdzībā, bet ar kuriem tiek apstrīdēta pamatojuma, kas izklāstīts atbildē uz sūdzību, pamatotību — Pieņemamība (Civildienesta noteikumu 90. un 91. pants)

3. Ierēdņi — Disciplinārie pasākumi — Sods — Samērīguma princips — Jēdziens — Iecelējinstiūcijas rīcības brīvība — Pārbaude tiesā — Robežas (Civildienesta noteikumu 86. pants)

4. Ierēdņi — Disciplinārie pasākumi — Sods — Atbildību mikstinošs apstāklis — Nepareizās darbības vai rīcības recidīva neesamība — Izslēgšana (Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. panta h) punkts)

1. Ierēdņu celtajās prasībās Savienības tiesā izvirzītajos prasījumos var būt tikai tādi apstrīdēšanas pamati, kas balstīti uz tādu pašu lietu, uz kuru ir tikuši balstīti sūdzībā ietvertie apstrīdēšanas pamati, jo ir ticis precizēts, ka šos apstrīdēšanas pamatus var paplašināt tiesvedībā Savienības tiesā, iesniedzot pamatus un argumentus, kas sūdzībā nav ietverti, bet ir ar to cieši saistīti.

Lai novērtētu, vai apstrīdēšanas pamati ir balstīti uz to pašu lietu, uz kuru ir balstīti sūdzībā izvirzītie apstrīdēšanas pamati, Savienības tiesa nevar pamatoties tikai uz apstākli, ka iebildumā tiek apstrīdēts pārsūdzētā tiesību akta iekšējais vai, alternatīvi, ārējais tiesiskums.

Ja noteikums par prasības pieteikuma un sūdzības savstarpēju atbilstību tiktu interpretēts citādi, tas prasītājam varētu dot iespēju tikai Savienības tiesībā pirmo reizi izvirzīt pamatu, kuram nav nekādas saiknes ar sūdzībā izvirzītajiem pamatiem, tāpēc ka šie pamati, skatot tos kopā, attiecas vai nu uz attiecīgā tiesību akta iekšējo, vai arī ārējo tiesiskumu. Šādos apstākļos iecelējinstīcijai sūdzības stadijā būtu zināma tikai viena daļa iebildumu, kas ir vērsti pret administrāciju. Ja iecelējinstīcijai nav pietiekami precīzi zināmi ieinteresētās personas iebildumi vai vēlmes, kā tas ir prasīts judikatūrā, tai nav iespējas mēģināt panākt izlīgumu.

Turklāt apstāklis, ka ar prasības pieteikumā vai sūdzībā izklāstītajiem pamatiem tiek apstrīdēts tiesību akta iekšējais vai, alternatīvi, ārējais tiesiskums, pats par sevi neļauj konstatēt, ka šie pamati ir uzskatāmi par tādiem, kuriem ir savstarpēji cieša saikne. Iekšējā tiesiskuma un ārējā tiesiskuma jēdzieni, ņemot vērā attiecīgā apstrīdēšanas pamata precīzo priekšmetu, ir pārāk plaši un abstrakti, lai nodrošinātu šādas saiknes pastāvēšanu starp diviem pamatiem, kuri ir saistīti tikai ar vienu vai otru no šiem jēdzieniem.

(skat. 31. un 33.–35. punktu)

Atsaucē

Vispārējā tiesa: 2013. gada 25. oktobris, Komisija/*Moschonaki*, T-476/11 P, 77., 75. un 77.–79. punkts un tajos minētā judikatūra.

2. Gadījumā, ja sūdzības iesniedzējam no atbildes uz viņa sūdzību kļūst zināms viņam nelabvēlīgā akta pamatojums, vai gadījumā, ja minētās atbildes pamatojumā tiek būtiski grozīts vai papildināts minētā akta pamatojums, visi pamati, kas pirmo reizi ir izvirzīti tikai prasības pieteikuma stadijā un kuru mērķis ir apstrīdēt atbildē uz sūdzību ietvertā pamatojuma pamatotību, ir uzskatāmi par pieņemamiem, jo šādos gadījumos ieinteresētajai personai nav tikusi dota iespēja precīzi un galīgi iepazīties ar nelabvēlīgā akta motivāciju.

Taču šis izņēmums no noteikuma par sūdzības un prasības pieteikuma savstarpējo atbilstību ir jāinterpretē šauri.

Tas nav piemērojams gadījumā, ja atbildē uz sūdzību nav nedz strīdīgā lēmuma sākotnējā pamatojuma būtiska grozījuma, nedz būtiska papildinājuma, ko ieinteresētā persona pirmo reizi būtu uzzinājusi tikai no atbildes uz savu sūdzību, bet ietver tikai informāciju, kurai nav nekāda sakara ar pašu pamatojumu pēc būtības, ar kuru tiek pamatots strīdīgais lēmums.

Pieņemot, ka minētā informācija ieinteresētajai personai būtu tikusi darīta zināma atbildē uz viņa sūdzību, viņam būtu jāiesniedz papildu sūdzība, lai saņemtu ziņas par attiecīgās informācijas patiesumu, statusu un detaļām, nevis jāvēršas tieši Savienības tiesā.

(skat. 40.–42. punktu)

Atsauce

Vispārējā tiesa: 1998. gada 28. maijs, *W/Komisija*, T-78/96 un T-170/96, *Recueil FP*, I-A-239. un II-745. lpp., 73. un 74. punkts; Komisija/*Moschonaki*, minēts iepriekš, 86. punkts.

3. Lai novērtētu disciplinārsoda samērīgumu ar konstatētā nodarījuma smagumu, Savienības tiesai ir jāņem vērā fakts, ka soda noteikšana tiek balstīta uz iecelēj institūcijas veiktu visu konkrēto faktu un katra atsevišķā gadījuma apstākļu vispusīgu izvērtējumu, jo ir zināms, ka Civildienesta noteikumos nav paredzēta konstanta attiecība starp tajos noteiktajiem sodiem un dažādajiem ierēdņu izdarītajiem pārkāpumiem un nav precizēts, ciktāl atbildību pastipriņošu vai mīkstinošu apstākļu pastāvēšanai būtu jāietekmē soda izvēle. Līdz ar to pārbaude pirmās instances tiesā attiecas tikai uz jautājumu, vai iecelēj institūcija atbildību pastipriņošos un mīkstinošos apstākļus ir izsvērusi samērīgi, jo ir precizēts, ka šādā pārbaudē minētā tiesa nevar aizstāt iecelēj institūcijas veikto vērtējumu.

(skat. 64. punktu)

Atsauce

Vispārējā tiesa: 2002. gada 30. maijs, *Onidi/Komisija*, T-197/00, *Recueil FP*, I-A-69. un II-325. lpp., 142. punkts un tajā minētā judikatūra.

4. Lai arī ierēdņa amatpārkāpuma recidīvs var pamatot smagāka disciplinārsoda noteikšanu saskaņā ar Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. panta h) punktu, recidīva neesamība turpretī nevar būt atbildību mīkstinošs apstāklis, jo ierēdnim principā ir jāatturas no jebkādas uzvedības, kas varētu kaitēt tā amata cieņai.

(skat. 75. punktu)